

השבת של רבי נחמן מברסלב

טוב להגיד ולשיר [נַחַּמְּ נַחַּמְּ נַחַּמְּ] מאומן לזכות לכל הישועות

י'עליך אמרתי: האש שלי תוקד
עד ביאת המשיח. י"

לזכרון נצח מוריניו ר' ישראל דב אדסר
בן ר' איזיק שלמה, זצ"ל.

אוצר היראה - תלמוד-תורה. כ"ז

כי תשא

עניין חטא העגל

יש בחינת תורות נפולות ולמודים פגומים וסברות מחלפות, שעל-ידי זה עיקר התרחקות האדם מעבודתו יתברך.

ובענין זה יש בחינות רבות, כי יש שמהפך על-ידי זה האמת לגמרי, ויש שנוטה על-ידי זה מעט מן האמת, ויש שאינו נוטה על-ידי זה מן האמת, כי אם מעט דמעט, שאי אפשר להבחין כלל.

וכל הקלקולים שהיה בעולם, מקטן ועד גדול, הכל היה על-ידי הלמודים פגומים הנ"ל, כי גם הפגם הראשון מאכילת עץ הדעת שהיה על ידי עצת הנחש, הכל היה על-ידי פגם התורות הנפולות והלמודים פגומים הנ"ל, כי הנחש בא עליהם בערמה גדולה, ולמד עמהם למוד גדול ועמוק מאד, עד שהטעה אותם על-ידי למודו הפגום, עד שהוסיפו על הצווי.

ועל-ידי זה גרעו אחר כך על-ידי הלמוד של שקר ודמיון כוזב של הנחש, שאמר להם ולמד עמהם: **כשם שאין מיתה בנגיעה** וכי עד שבאו למה שבאו.

ומאז נפגם הדעת והמוח ביותר, וכל העולם נתערב טוב ברע, עד אשר הלמודים פגומים הנ"ל הולכים ומתעים ומערבבים את כל העולם.

ומזה נמשך, אחר קבלת התורה, חטא העגל על-ידי למודים הפגומים והרעים של הערב רב.

כי יש בענין הלמודים רעים הנ"ל כמה וכמה בחינות, כי יש מי שפוגם בזה מעט, ויש יותר, ויש מי שפוגם חס-ושלום

כל כך, עד שבאו על-ידי זה לידי כפירות ועבודה זרה ממש, כמו ירבעם בן נבט וחבריו. עד אשר אפילו צדיקים גדולים יכולים לטעות לפעמים על-ידי התורות הנפולות הנ"ל, עד שמהפך דעתם מן האמת, עיין פנים.

על-כן, צריכין לבקש מאד מהשם יתברך להנצל מכל זה, ולזכות לתורת אמת שאין בה שום אחיזה ותערובות מהלמודים הנ"ל.

אוצר היראה - צדיק, ל"א

צדיק

זה ידוע לכל אדם, כמה וכמה עתים עוברים עליו ברוחניות וגשמיות בגוף ונפש וממון וכי, וכמה וכמה ישועות נפלאות שהשם יתברך עוזר לו בכל פעם, בפרט בענין קדשת יהדותו, שזה העיקר.

ובכל עת ועת שעובר על האדם, בין בטיבו בין בעיקו, בין בעליה בין בירידה, בכלם מאיר בהם הצדיק, שידעו ישראל עצות, מה לעשות ובמה יחיה את עצמו בכל עת ועת, כפי העת אשר עובר עליו, באופן שיישארו על עמדם, ולא יפלו ולא יתרחקו לעולם.

והעיקר, על ידי שיקשרו כל העתים העוברים אליהם להעת האחרון, שהוא עת קיבול השכר של כל אחד מישראל, שאז יזכה כל אחד, כפי עבודתו, להארת הרצון המפלט

להשם יתברך, בהשתוקקות נפלא ונורא, שזה בחינת **כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל**, כמבואר בפנים.

ולעת הזאת, צריכין לקשר כל העתים העוברים עליו בעולם הזה. כי עיקר ההתחזקות הוא על ידי הרצון, שאיך שהוא ואיך שעובר עליו, על כל פנים, יחזק את עצמו ברצון חזק להשם יתברך, כי הרצון הטוב בעצמו יקר וחשוב מאד, ועל ידי זה, יתעורר ויתגבר להתפלל תמיד להשם יתברך, ולהרבות באמירת תהלים ותחינות ובקשות רבות, והתבודדות לשפוך לבו כמים לפני ה', **עד ישקיף וירא ה' משמים** ויאיר עליו הדעת הקדוש האמתי, לבטל רוח שטות ולשוב מכל העוונות, ולהתקרב להשם יתברך.

כוכבי אור - אנשי מוהר"ן, מ"ג

סיפור

אברהם פייס היה מקרב לרבנו ז"ל, והוא היה מקודם איש מכער.

והיה רגיל לומר על עצמו "מיינע עונות וועט מען ארום טראגין אויף אפיינדיל אין גיהנם" [בגיהנם ישאו את עוונותי על נס], והיה לו בן פגום וכי וכי.

ושם בנו היה חיים פייס, ועשה עמו שידוך עם בת ישראל נכד הבעל שם טוב. והבעל שם טוב, אבי זקנו של הכלה, לא היה רוצה בהשדוך, ועל כן בא לרבנו הקדוש, שאינו רוצה בהשדוך והיה רוצה לטל החתן מן העולם.

והיה לרבנו ז"ל רחמנות על החתן, ובקש מהבעל שם טוב ז"ל, שיניח אותו, אבל לא יהיה לו בנים, ממילא לא יהיה להם התקשרות, ויהיה גט, וכן היה.

ובלילה, הקיץ רבנו ז"ל את רבי חיים שרה'ס, והלך עמו ביער להתבודד

שם, ואחר כך ספר לו כל הנ"ל, וגם ספר לו כי הבעל שם טוב אבי זקנה לקח מעמו השנים, והכרחתי לתן לו שנים אחרים, והגיד לו כמה שנים...

ובעת שחיים פייס (החתן) היה בארץ ישראל, כי נסע לארץ ישראל, ספר לאנשי שלומנו שרבנו ז"ל נתן לו צעטיל [פתק] של עבודות וסגופים, ואמר לו שאם יקיים זאת, יתהפך גופו ליהודי כשר ממש, אך היה קשה לקיים, ולא קיים. ובעת המחלוקת מהרב מסאוורן, רצה גם כן לחלק. אמר לו רבי חיים שרה'ס הנ"ל: **שתוק! הלא אני יודע כמה שנים תחיה וכו'.**

ורבי חיים הנ"ל חי עוד הרבה שנים כמו שאמר רבנו ז"ל.

חיי מוהר"ן

חיי מוהר"ן - מקום לידתו וישיבתו ונטיעותיו וטלוליותו. קכ"ו
...כלל הדבר, שאלו ששה פעמים הנ"ל, היינו שלוש פעמים בביתו ושלוש פעמים בדרך, היה אומר תורה בקביעות. וחוף מזה, לא היה לו שום קביעות לאמירת תורה, כי לא היה יושב עמנו על הסעדה שלישית כלל. רק באלו השבתים הנ"ל.

אבל, בכל השנה, היה יושב תמיד בסעדה שלישית

צריכים להתעורר לחיים אמתיים

● וכלם יתבטלו ממני לגמרי, על-ידי אור הנקדה הקדושה שבי, שתזכני שתתגלה ותאיר מפי ללבי, על-ידי דברי תחנון ובקשות והתעוררות אליך ולעבודתך, שאזכה לאומרם באמת ובלב שלם, מעומקא דלבא, באמת לאמת.

● ותזכני ברחמיך הרבים, אותי ואת זרעי ואת זרע זרעי, ואת כל עמך בית ישראל, שנוכה כל אחד ואחד לדבר בינו לבין קונו, ונעורר לבנו ליראת שמים, ונזכה תמיד לפרש שיחתנו לפניך בכל יום

ויום, בלשון שמדברים בו, ברחמים ותחנונים גדולים, ובדברי רצויים ופיוסים הרבה, ובטענות ואמתלאות נכונות, ובהתעוררות גדול באמת, ובדברי חן ותחנונים, עד שנוכה לקשר לבנו אל הנקדה הקדושה שיש בנו, שהיא בחינת **צדיק מושל**.

● ונזכה להעתיר הרבה לפניך, ולהרבות מאד בכל יום ויום **בשיחה זו תפלה**, ונזכה לומר לפניך בכל יום כמה וכמה תחנון ובקשות וויודים ותפלות והפצרות, ונתחזק ונתאמץ בתפלה ותחנונים, בכל עז ותעצומות.

● ואל נתן דמי לך, עד שתחננו, נקרא אליך עד שתעננו, עד שנעורר רחמיך האמתיים עלינו, ונזכה לנצח אותך בתפלתינו ותחנונתינו ושיחתינו, שתשיב פניך אלינו ותרחמנו, ותשיבנו בתשובה שלמה לפניך באמת, בכל לב ונפש.

מספר אג"י הנחל ב'- מכתב קנ"ד

מכתב

✍️ ...יש הרבה רחוקים שזוכים על ידי כוח הצדיק, להתעורר באיזה התעוררות עד שמתחילין להתקרב אליו ואזי הצדיק מאיר בהרחוקים, שאיך שהם עדיין, יחפשו ויבקשו את ה' יתברך ועל-ידי-זה, הוא מעלה אותם מעמקי עמקי הקליפות בבחינת ירידה תכלית העליה והכל בכוח ובכוח תורתו ועצותיו ורמזיו הקדושים, העמוקים ונשגבים מאד מאד עד אין סוף ותכלית ואשרי שיאחז בו.

✍️ המתחמם באור הצדיק שיש לו כלי נפלאה שכשמניחים אותה על איזה מין חיה ובהמה שבעולם, אזי מיד מתחלת לנגן הניגון.

✍️ כאשר רצה ה' יתברך לברוא את העולם לא היה מקום לבוראו מחמת שהיה הכל אין סוף, על כן צמצם את האור לצדדין ועל ידי הצמצום הזה נעשה חלל הפנוי ובתוך החלל הפנוי הזה נתהוו בריאת העולם הימים והמדות שהם בריאת העולם. וזה החלל הפנוי היה מוכרח לבריאת העולם כי בלתי החלל הפנוי לא היה שום מקום לבריאת העולם. וזה הצמצום של החלל הפנוי אי אפשר להבין ולהשיג כי צריך לומר בו שני הפכים יש ואין; כי החלל הפנוי הוא על ידי הצמצום שכביכול צמצם אלקותו משם ואין שם אלקות כביכול כי אם לא כן אינו פנוי והכל אין סוף ואין מקום לבריאת העולם כלל, אבל באמת לאמיתו בודאי אף על פי כן יש שם גם כן אלקות כי בודאי אין שום דבר בלעדי חיותו ועל כן אי אפשר להשיג כלל בחינת חלל הפנוי עד לעתיד.

בחדרו לבדו, רק אף-על-פי-כן, שמענו ממנו תורה הרבה גם בכל השנה, רק שלא היה קביעות וזמן לזה. רק בכל עת שנזדמן שזיכנו השם יתברך, היינו זוכים לשמוע מפיו תורה נפלאה; לפעמים בליל שבת קודש, ולפעמים בשבת בבקר, ולפעמים במוצאי שבת, אחר הבדלה, ולפעמים בימי החול.

● וכמה פעמים נזדמן, שמתוך שיחתו שהיה משיח ומספר עמנו הרבה מעסקי העולם, והיינו מדברים עמו כל מה

שנזדמן לתוך פינו, ואחר-כך זכינו לשמוע ממנו תורה הרבה, והתורה הייתה מעין כל השיחות שספרנו עמו.

● וזה היה שכיח מאד, עד שהתחלנו להכיר בעינינו ממש שכל שיחתו היא כלה תורה. וכל פעם שהיינו מטים אוזנינו היטב לשיחתו הקדושה, היינו שומעים שכל דבוריו הם תורה נפלאה, עד שהתחלנו לכתוב כמה שיחות שלו, אבל לא נכתב חלק מאלף ורבבה.

● אשרי העת, אשרי השעה, אשרי הרגע, שזכינו לעמוד לפניו, לשמוע הבל פיו הקדוש. מי יתן לנו עכשיו שעה כזו, היינו מתגלגלים אלפים פרסאות בעפר, כדי לזכות לבוא לפניו, לשמוע הבל פיו הקדוש, העולה על כל הקדושות.

לקוטי עצות - התבודדות, ד'

עצות

● בכל-אחד מישראל, יש נקדה טובה יקרה מאד, שרצונה חזק תמיד רק לעשות רצון קונו, אך התאוות שוברין לבו, ועל-ידי-זה לבו רחוק מהנקדה.

● על-כן, צריך כל אחד לדבר בינו לבין קונו, כדי שיאיר בחינת הנקדה שבו ללבו, ועל-ידי-זה, יתבטל ערלת-לבו, דהיינו אהבות רעות שהם חרפת-לב, שהם שוברים לבו של אדם.

לקוטי תפילות א', ל"ז

תפילה

● עזרני, רבונו של עולם, מרא דעלמא כולא, שאזכה לקשר את לבי לאמרי פי, ויהיה כפי כן לבי, ותצילני ברחמיך הרבים, שלא אדבר לפניך שפתי מרמה, ולא יהיה חלק לבי מאמרי פי, ואזכה לשפוך שיחי ותפילתי ותחנתי ובקשתי לפניך, בפה מלא ובלב שלם, עד שיתקשר לבי לאמרי פי בתחנוני ובקשותי.

● ותהיה עמי תמיד ותושיעני ותעזרני ותזכני לפרש כל שיחתי לפניך תמיד בכל לב, ואת כל אשר עם לבבי אשיחה לפניך תמיד, באמת ובלב שלם. ואזכה להרבות מאד בהתבודדות ובשיחה ביני לבין קוני, עד שתתגלה ותאיר הנקדה הקדושה המשרשת בי, שהיא בחינת **צדיק מושל**, כמו שכתוב: **ועמד (ישראל) כלם צדיקים**.

● והנקדה הקדושה הזאת, תאיר ותמשול על-ידי אמרי פי בתפלות ותחנון ובקשות. ואזכה לקשר לבי לנקדה הקדושה הזאת, בקשר אמיץ וחזק, עד שתאיר הנקדה הקדושה הזאת מפי ללבי, עד שיתגלה אור האהבה הקדושה להשם יתברך, המשרשת בי.

● ועל-ידי-זה יתבטל ויפול מלבי חרפת לב, ערלת לב, שבירת לב, שהם כל התאוות רעות ומידות רעות ומחשבות רעות והרהורים רעים ובלבולים השורין על לבי, עד אשר כל לבי נשבר ונשחת ונתקלקל מאד מאד, על-ידי רבוי החרפות הללו.

מידות

- ✦ מספר המידות - הכנסת אורחים, א'
- ✦ הכנסת אורחים כהכנסת שבת.
- ✦ גדולה הכנסת אורחים מהשכמת בית-המדרש והקבלת פני שכינה.
- ✦ הכנסת אורחים מזכה את האשה לבנים.

אהים יקרים
 תנו לנו להמשיך
 תורמו נא (בדואר)
 מספר חשבון
89-2255-7
 תזכו למצות.